15e söndagen e tref 2024-09-08
Samlande rubrik: Ett är nödvändigt

Matt 6:31-34 Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss? 32 Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta. 33 Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. 34 Gör er därför inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.

Vem skapar bekymmer, fruktan och plåga? Är det Gud? Nej. Redan i GT förkunnar Gud sin avsikt avseende dej och mej och alla människor:

Jeremia 29:11 Jag vet vilka avsikter jag har med er, säger Herren: välgång, inte olycka. Jag skall ge er en framtid och ett hopp.

Alistair MacLean skrev boken "Fruktan är mitt vapen" 1972. Titeln finns kvar i mitt minne för att Ondskans bästa verktyg är fruktan. Han vill dela sin hopplöshet med oss, genom att inge oss fruktan och bekymmer. Våld - och fruktan för våld - sprider han till alla människor.

Bekymren i **dagens text** kan vi se ur minst två olika perspektiv:

1. **Verkliga bekymmer**, ren nöd: Vi har inte mat på bordet och rent vatten. Situationen i Gaza är ett dagsaktuellt exempel på verklig nöd.
2. Nu ser vi på våra **onödiga bekymmer** i ett liv av överflöd: Vad åt vi förra gången Anderssons och Bertilssons var här? Frysen är full, vad skall vi äta i kväll? Skall vi ha rött eller vitt vin? Jag kan ju inte ha samma kläder som jag hade förra gången de var här!

Med ovanstående i minnet, repeterar vi följande ord i dagens text:
34 Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss? 32 Allt sådant jagar hedningarna efter.

Även i vår tid, där många inte känner till Jesus och hans försoningsgärning, längtar alla människor efter en varaktig frid.

I förra söndagens evangelietext, Joh 17:9-11, var Jesus mycket tydlig: Han bad inte för världen. Han bad för sina lärjungar. Hur gör man för att bli hans lärjunge? Vi har biblisk allmänbildning så vi repeterar:

Jag blir hans lärjunge, när jag visar Jesus min tillit genom att be om förlåtelse för mina synder och **bestämmer mig** för att följa honom och vara hans lärjunge. Det handlar om att lita på honom och göra det som är rätt. Då börjar Den helige Ande forma oss och vi växer som lärjungar.

När vi ber den bönen, lämnar vi bakom oss den meningslösa jakten på lycka i materiella ting. Jesus visade oss en annan väg: att söka Guds rike först. För där finns den sanna och varaktiga friden. Jag upprepar löftet i dagens evangelietext:

33 Sök först hans (alltså Guds) *rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.*

Genom att lita på Guds godhet och Jesu försoningsdöd, öppnar vi våra hjärtan för hans frid. Det är en frid som övergår allt förstånd. Romarbrevet 10:9 visar oss att vägen till denna frid finns i att bekänna Jesus som vår Herre. Så här lyder vägledningen och löftet:

Romarbrevet 10:9: *'Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, **skall** du bli räddad.*

Jag sammanfattar reflektionerna över söndagens evangelietext så här:

1. När vi tar emot Jesus som vår Herre, **visar vi honom** att vi tror på hans uppståndelse och hans försoningsverk på korset.
2. När vi bestämmer oss för att följa Jesus som hans lärjungar, **visar vi** att vi litar på honom och vill leva enligt hans vilja.
3. Som Guds barn är vi medvetna om att världen ligger i mörker, **men**, som Jesu lärjungar **äger vi hoppet** om ett evigt liv.